

HVORFOR HVIDE PLETTER ?

Af Veronique Dubois

Oversat af Lone Ebbesen

Sakset fra AFAS nr. 52/marts 2003

De melanin-pigmenter, der findes i kattes pelshår, stammer oprindeligt ikke fra selve håret, men fra nogle specielle celler, der hedder melanocytter. De danner melaniner og overfører dem bagefter til hårene. Tilstedeværelsen af farve i pelsen forudsætter altså først og fremmest, at der findes pigmentceller eller melanocytter.

I fostret bliver huden gradvist invaderet af pigmentceller med udgangspunkt i det, der hedder neuralfuren, der svarer til den linie, der senere udvikler sig til ryggraden. Herfra arbejder cellerne sig frem lidt efter lidt, først mod flankerne og brystkassen, senere ned ad benene.

Melaninets vandring

Tilstedeværelsen af det mutante allel "S" i stedet for "s" afbryder fostrets normale cellevandring, før de er trængt ind i hele hudens overflade. Melanocytterne når ikke frem til "enden af katten", og disse områder af huden bliver ved med at være hvide.

Denne proces giver en fin forklaring på det, som vi ser på bicolour-pelse:

- I de letteste grader har katten hvide pletter på spidsen af poter og næse (hvide sokker og „blis“ i ansigtet“).
- I de følgende grader breder den hvide farve sig ud til "underliggende" steder (mave, bryst og hals).
- Så kryber det hvide op langs flankerne, eller rettere: Pigmenteringen standser tidligere og tidligere, før den dækker flankerne.
- De sidste pigmenterede områder, der forsvinder, er pletterne på hovedet (hætten) og linien ned langs ryggen.

Selvfølgelig ser man katte, der bare for at gøre sig bemærket for enhver pris har hvide pletter ned ad ryggen i en pels, der ellers er gennemfarvet. Ikke desto mindre

Shah du Soleil Noir

beskriver fostrets udvikling det overvejende flertal af bicolour-pelse.

Konklusionen er, at tilstedeværelsen af hvide pletter ikke svarer til tilstedeværelsen af en farve i ordets egentlige betydning, fordi de hvide pletter faktisk er udtryk for fravær af melanin. Derfor kan bicolour sagtens kombineres med alle de andre "rigtige" farver (B- og O-gener), alle mønstre (A-, T- og C-gener), og alle modifikationer (D-, I- og Wb-gener).... Dette forklarer, hvordan anerkendelsen af bicolour-orientalere øgede mængden af mulige farver fra 168 til 339!

